

Gustav Fridolin, 30, är redo att utmana regeringen i nästa val. Men Miljöpartiets språkrör kan också tänka sig att lämna politiken helt och hållet – om livet i strålkas-
tarljuset skulle stjäla för mycket tid från dottern Charlie, 1,5.

Text: **Jon Forsling** Foto: **Maria Östlin**

”Politiken så viktig fö

är inte
r mig”

Nej Charlie, inte göra så!
Miljöpartiets språkrör
står maktlös inför en snart
tvåårig flickas nycker.

Gustav Fridolins dotter sitter i hans knä och har bestämt sig för att tömma en juiceförpackning på sin pappas nystrukna byxor. Gustav ursäktar sig för att ta en torkpaus och himlar med ögonen.

– Nej Charlie, inte ta av dig tröjan! Tröjan ska vara på! säger han lite senare.

– Vill ha glass! kontrar Charlie.

– Fixar du det? säger Gustav Fridolin till en medarbetare som genast rusar iväg för att utföra det viktiga uppdraget.

Ett av den svenska politikens största underbarn har vuxit upp. Pojken som valdes in i riksdagen blott 19 år gammal har i dag hunnit fylla 30, och den brådmogna valpighet som kännetecknade Gustav Fridolins ungdomsår är borta.

Det har den blonda flickan i hans knä så klart bidragit till.

– Det har blivit mycket viktigare att komma hem på kvällarna. Om ett möte med riksdagsgruppen till exempel drar ut jättelänge på tiden får de avsluta det utan mig. Och vissa politiska frågor – som miljön, klimatet, skolan – blir mer på allvar nu när jag har barn. Det är ju de här (pekar på Charlie) som ska ta över allt en dag, säger han.

När vi träffar Gustav Fridolin i en park på Kungsholmen i Stockholm har det gått mindre än en vecka sedan Miljöpartiet höll sin årliga kongress i Västerås. Där blev Fridolin och resten av partiets ledning rejält överkörda i flera viktiga frågor: bland annat förslaget att sänka arbetstiden (kongressen sa ja – Fridolin nej) och beslutet att sänka arbetsgivarutgiften för unga (kongressen sa nej – Fridolin ja).

Men det unga språkröret visar inga tecken på att vara stukad eller besviken över denna motgång:

– Nej, inte alls. Vi la fram ett parti-program på nästan 100 sidor. Det hade varit en rätt tråkig kongress om de hade sagt: ”Okej, då tar vi det och går på fest”. Vi visste att vissa frågor skulle gå till omröstning. En del gick som vi hade föreslagit och några gjorde det inte. Om det blev medialt dramatiskt säger det mer om toppstyrningen i andra partier än vad det säger om miljö-

” Vissa **startar rockband**, men jag var inte så musikalisk så jag blev **politiker i stället**. Det är samma ilska som ligger i grunden.

partiet. Kongresser handlar inte om att applådera partiledarna. Jag känner ett starkt stöd från medlemmarna.

Ni samarbetar med regeringen när det gäller migrationsfrågor, men rent ideologiskt har ni mer gemensamt med oppositionspartierna. Är ni höger eller vänster?

– Jag tror att det är många som inte känner igen sig i att man förenklar politiken så. Det finns nya utmaningar idag som inte fanns när höger- och vänsterskalan ritades upp en gång i tiden. Klimatet, arbetslösheten som den ser ut idag... där behövs det fler dimensioner för att lösa problemen. Men vi är väldigt klara med att vi aldrig kommer att bli en del av alliansen. Alliansen var ett politiskt projekt som startade för snart tio år sedan. De är färdiga, och har inga svar på de stora utmaningarna runt klimatet, jobben och skolan. Vi kommer inte att fortsätta med allianspolitiken.

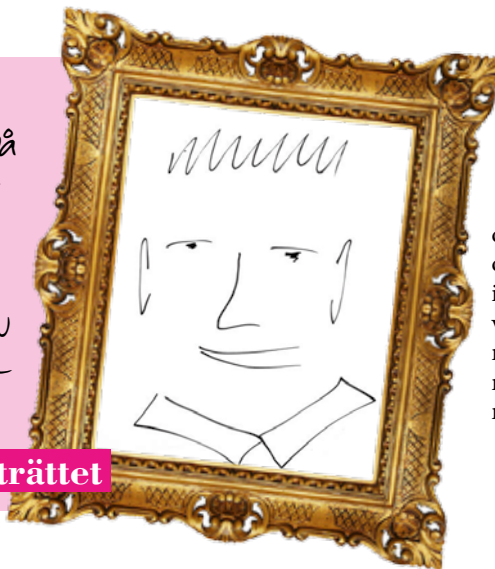
Är ert mål först och främst att bli Sveriges tredje största parti?

– Ja, inför nästa val är det så. Inte minst i EU-parlamentsvalet. Vilket parti som blir det kommer att avgöra vilka frågor som kommer att bli stora. Ska vi ägna nästa mandatperiod åt att bekämpa människor eller ska vi bekämpa klimatutsläppen?

Folk söker politisk makt av olika anledningar. Många vill kunna göra

” Jag är skitdålig på att rita. Vad det där under hakan är? Kragen så klart! Så där, nu tycker jag att bilden säger allt.

Självporträttet

gott, men vissa gör det även för att de trivs i rampljuset. Vad driver dig?

– Jag började intressera mig för politik för att jag var förbannad på nedskärningarna som gjordes på min skola. Vi var ett gäng stökiga killar i mellanstadiet som fick i straffuppgift att titta på en politisk debatt på tv. Där stod Birger Schlaug som sa ”Vi kommer inte att bli rikare för att vi sparar på skolan – tvärtom”. Det slog an en sträng i mig.

Men det är ett enormt steg från att engagera sig på skolnivå till att bli invald i riksdagen som nittonåring. Var fick du din målmedvetenhet ifrån?

– Vissa startar rockband, men jag var inte så musikalisk så jag blev politiker i stället. Det är samma ilska som ligger i grunden. Jag

kan fortfarande känna den ilskan, när jag tänker på att man satsar mer på stora skattesänkningar än på skolan.

Hur var din uppväxt?

– Det var häftigt att växa upp i en liten by som Vittsjö är. När jag var åtta tog min morsa över den klädaffär som min morfar hade drivit. Vi var en typisk småföretagarfamilj. Jag hjälpte till att slå hål i livremmar och sånt. Min pappa var brandman. Men jag är inte uppväxt med honom, mina föräldrar skilde sig tidigt.

Hur påverkades du av det?

– Inte så mycket, tror jag. Jag har inte funderat så mycket på det. Däremot påverkades jag såklart av att växa upp med en ensam mor när jag var tio och min mamma

blev sjuk, hon fick en stroke och hamnade i rullstol under rätt många år. Hon låg ofta på sjukhus, vilket gjorde att jag bodde i Lund ett tag eftersom hon låg på Lunds lasarett. Men då var jag ofta hos min morfar, så det fanns andra i min närhet. Och i en liten by ställer man upp för varandra. Jag har haft en förbannad tur som har haft så många människor som har brytt sig om mig.

Har du någon kontakt med din pappa i dag?

– Ja, vi pratas vid ibland.

När du var elva – strax efter att din mamma blev sjuk – vann du ”Junior-Jeopardy” i TV4. Kände du tidigt en press på dig att vara duktig och stå på egna ben?

– Jag förstår vad du menar, men det fanns många människor i min närhet som lät mig vara barn. Mina syskon, morfar och mormor, och inte minst mamma själv. Jag minns hur hon låg i sjukhussängen och förhörde mig på prov, och när hon var hemma lagade hon mat fast hon inte själv kunde äta den.

Hur mår din mamma i dag?

– Hon är inte helt återställd, men hon kan gå igen. Jag tänker ibland att om hon hade blivit sjuk i dag så hade min mamma blivit utförsäkrad för länge sedan. Hade jag varit femton år yngre hade jag varit en del av barnfattigdomssta-

4x senast jag...

grät: ”När Charlie satte ihop sin första mening i våras. ’Pappa följa med’, sa hon”.

... var full: ”Midsommaren

2011, sista midsommaren innan Charlie föddes”.

... blev ursinnig: ”När jag kom hem från en resa till Irak där de uppmärksammade att det gått 25 år sedan Saddam Hussein använde kemiska vapen mot

sitt eget folk. När jag satte på nyheterna hör jag att samma sak händer i dag i Syrien. Då blev jag skitförbannad”.

... skrattade hysteriskt: ”När jag såg om filmen *Road trip* för ett tag sedan”.

Topp

Dryck? ”Det finns en guldig bärs som görs i Skåne som jag inte minns namnet på nu. Men det är lika bra, då blir det ju inte reklam!”

POLITIKER OCH LÄRARE
Gustav Fridolin var inte tillräckligt musikalisk för att bli rockmusiker – i stället blev han politiker. Men, menar han, det är ilskan som driver båda. "Jag kan fortfarande känna den ilskan, när jag tänker på att man satsar mer på stora skattesänkningar än på skolan", säger han som även arbetar som lärare.

5

Maträtt? "Strömming med mos".
Land? "Tjeckien".
Svensk politiker? "Elisabeth Knutsson, som sitter kommunfullmäktige i Bromölla.

Hon är kanon".
Amerikansk politiker? "Jello Biafra, som ställde upp som presidentkandidat från Green Party för några år sedan".

Jello Biafra, före detta sångare i Dead Kennedys – numera politiker.

3 x böcker

1. *Postverket*, av **Charles Bukowski**.
2. *Montecore – en unik tiger*, av **Jonas Hassen Khemiri**.
3. *Tyst hav*, av **Isabella Lövin**.

tistiken. Det behövde jag inte bli då. Då fanns det ett samhälle som ställde upp.

Du blev riksdagsledamot när du var 19, en ålder som många tillbringar med att sitta i parker och dricka öl.

– Det gjorde man nog också (skratt). Jag har en del gamla polare kvar från ungdomstiden. Bland annat vi fyra som fick straffuppgiften i skolan ihop, vi hade samma tonår som alla andra.

Gustav Fridolin blir tyst ett tag och funderar. Charlie sitter förnöjt i hans knä och lassar i sig av den glass som nu har serverats henne.

– Jag känner ju att det jag gör är viktigt. Jag tar det jag gör på stort allvar, men politiken är inte viktigt för mig själv som människa. Om jag slutar med politiken om tio år eller i morgon är inte så viktigt för mig. Jag är folkhögskolelärare, det är mitt yrke och det är det jag vill jobba med. Jag kommer inte att vara politiker hela livet.

Hur är du som pappa?

– Jag tycker själv att processen mellan att hon började prata om glass och fick en glass var lite för kort (skratt). Jag är nog för snäll ibland. Men det är ju fredag!

Hur har Charlie förändrat dig?

– En sak man lär sig klara av med barn är simultankapaciteten. I morse var jag ute och gick med henne, och så ringde det precis när vi gick förbi en byggarbetsplats samtidigt som jag mötte en medarbetare på *Ekot*... jag tror inte jag hade klarat av den situationen innan jag fick barn. Men med barn måste man kunna göra det.

Går det att kombinera livet som småbarnspappa med att vara språkrör för ett stort parti?

– Det är klart att jag sliter med det och försöker få ihop det. Ibland har jag dåligt samvete för att hämtningen blev senare än vad jag hade tänkt mig. Jag har en granne som är byggarbetare som jag ibland blir tvungen att ringa och be att han hämtar Charlie i stället. Han kan inte lämna på morgonen eftersom han börjar så tidigt, men han kan hämta på eftermiddagarna.

Skulle du lämna politiken om du och din fru börjar känna att tiden inte räcker åt till familjen?

SNÄLL PAPPA. "Jag tycker själv att processen mellan att Charlie började prata om glass och fick en glass var lite för kort." Gustav Fridolin har fått erfara hur lätt det är att ge efter för sitt barn.

Gustav Fridolin tillsammans med sin fru Jennie.

Fakta

Namn: Gustav Fridolin.

Ålder: 30.

Bor: Sundbyberg.

Yrke:

Folkhögskolelärare, riksdagsledamot.

Familj: Gift med Jennie, 35.

Dottern Charlie, 1,5.

Aktuell: Som språkrör för Miljöpartiet, samt med boken *Morfar skrev inga memoarer* som släpps i juli.

– Ja, den biten måste funka. Och jag hade inte klarat det om vi inte hade varit två språkrörer i Miljöpartiet. Att dela på ansvaret med Åsa (Romson) har gjort att jag har kunnat vara pappaledig, att det har gått att checka ut totalt och bara koncentrera sig på familjen.

Har du satt någon gräns för hur länge du vill vara aktiv inom rikspolitiken?

– En sak som är skönt med Miljöpartiet är att vi redan har en inbyggd gräns, sitter man för länge blir man utsparkad. Man får bara vara språkrör i nio år, sen får vi se om jag får förtroendet

att vara kvar så länge. Jag har fått ett fantastiskt förtroendeuppdrag att representera min valkrets i Skåne i riksdagen, och jag tar det på allvar. Men jag trivs jättebra med att vara lärare, det är det som är mitt jobb.

Ja, utöver politiken jobbar du redan som lärare på deltid. Hur går det?

– Det går jättebra, jag jobbar tio procent – det vill säga en halv dag i veckan – vilket är det minsta man kan göra. Varje onsdagsförmiddag undervisar jag i allmän linje på en folkhögskola där man läser in gymnasiekompetens.

Charlie börjar bli rastlös, och

hennes pappa gör sig redo att dra hem henne i vagnen. Men innan han går berättar läraren, riksdagsledamoten och språkröret Gustav Fridolin om ytterligare en av sina många roller: den som författaren. Sedan tidigare har han skrivit två böcker om politik, och nu i juli

kommer hans roman debut: *Morfar skrev inga memoarer*.

– Den handlar om min morfar, som betydde oerhört mycket för mig. Om hans liv, och den resa han gjorde från att växa upp med nio syskon i ett av Europas fattigaste länder – som Sverige faktiskt var för inte så länge sedan – till att jobba sig upp och så småningom öppna den affär som gick i arv till min mamma. Han dog tyvärr 2009, men han spelade en stor roll i mitt liv.

Vad hette din morfar?
Gustav Fridolin får något varmt i blicken när han svarar.

– Han hette Gustav Fridolin. Precis som jag. Han brukade säga om politiker att ”de lovar runt och håller tunt”. Det ligger något i det.

Till sist tänker Jon:

... att det inte är helt oproblemiskt att ta med en tvååring på jobbet – men att Gustav skötte situationen med bravur.

wine COOLER

En torr, friskt och pärlande dryck med en tydlig karaktär av druvan Sauvignon Blanc vilket ger rika toner av fläder, krusbär och gröna päron.

ÅKESSON VIN

Åkesson Winecooler
Sauvignon Blanc

Alkoholhalt: 4,5%

Art nr: 1701-02

Pris: 18,90 kr

www.akessonvin.se

Alkohol kan skada din hälsa.